

Monolog Ropörtajıma Devam Edelim 5

– kul mehmet · 11 Mart 2017

-Şair ve yazar istediği zaman yazdığı şiir ve yazısından dolayı bir süre sonra bu benim asıl fikrim düşünce değildi diyerek çelişkiye düşer mi? O duygu ve hislerini bir an terk edebilir mi?

-Şair ve yazar olma dünyasında şimdiye kadar hiç kimse yazdıklarından dolayı bu benim duygu ve düşüncelerim değil deme lüksüne sahip olduğunu görmedim. Şair ve yazar şiir ve yazısını yazarken egemen olduğu gönlündeki bu duygularla yazar ve biçimlendirir, şiir yazı kalemden çıktıktan sonra dönemlik yapan hiçbir şair ve yazar yoktur. Böylesi bir konuma girenler sahte bir kalemle gönül ile yazan sahtekârlardan başkası olamaz ve toplumda da pek itibar kazanamaz. Yazmakta ki gaye gönüllerin karanlığını ışıkla parlatmak ve gülümsetmektir. Yok, ben o gün sizleri güldürdüm ise de aslında ağlamak zorundaydık bir savı ile şair yazar bunu söyleyemez. Lakin şair ve yazarda yanılır ve yanıldığını itiraf edebilir bu itiraf, dönemlikle hiçbir alakası olmayan samimi bir itiraftan başka bir şey değildir.

- Şair ve yazar söylemek istediğini mısraların içinde saklayarak gerçeği okuyucusunun bulmasını söylemesini ister mi?

-Tabi ki şairlik ve yazarlık bunu gerektirir her şeyi ben söylerim mantığından uzak her zaman okuyucusuna değer veren aramasını bulmasını zihnini çalıştırmasını ister ve bu yönden yazar eserlerini. Bir amaç ve gayeye tek başına söylemek yerine okuyucusu ile gönül birliği içinde bir yerlere gönül gönüle varmak şair ve yazarlığın vazgeçilmezidir. Her zaman ben senin gönlünü parlatırım ey okuyucum bu seferde sen gönlümü bu keskin zekân ve anlayışın ile parlat demektedir şair bu hareketi ile davranışındaki yazarlığındaki güzellik ile. Şair ve yazar her zaman tek başına yansıtamaz ışığı dünyaya bunun için okuyucusunun da buna destek olması gerekir.

-Şair ve yazar yazdıkları için övünç duymalı mıdır?

-Tabi ki hayatımızda aynaya bakarken kendimizden nasıl gurur duyuyor ve beğeniyorsak, şair ve yazarda yazdıklarından övünç duymalıdır, emin olmadığı gönlünü hislerini şiir ve yazısına koyarken seçkin davranmayan yazar ortaya bir eser çıkarması pek mümkün olmayacaktır haliyle. Kendini duygu ve hislerini sorumluluğunu bilen şair ve yazar bunları içine katınca ve okuyucusu da beraber onunla gönül güzelliği ile olunca elbette ki övünç duyacaktır.

-Şair ve yazar kendini şiir ve yazılarında arayan birisi midir yoksa hep gizleyerek yazan mıdır?

-Yazmaktaki amaç yazarın kendisini gönlündeki his ve düşüncelerinin doğru veya yanlışlığını şiir ve mısralarında veyahut ta yazılarında yazarken buna okuyucusunun okuması eleştirisi ile yön vermek bulmak ister. Kimi Şair ve yazarlar bunun telaşını hissetmez ve yazar kendi yazdığının doğru olduğu

düşüncesi ve hissi ile yazmaya devam eder lakin bir süre sonra savlarının çıkmazında tıkanır kalır. Haliyle çıkış için bir kapı ararken çıkış kapısının okuyucusu olduğunun farkına varır ve görünmez olmanın yanlışlığından dönerek görünen hisseden hissettiren bir yazar pozisyonuna geçer. Sen görünmezliği seçersen kaybolursun okuyucu senin his ve duygularını gerçek isimin ile bakış açını yakalayamaz ve anlayamaz.

-Bize Aşktan söz eder misiniz?

-Ah aşk bir pınar akan hiç kurumayan damarlarda gezen coşturan koşturan Aşk, bütün kâinatı içine alan âleme sığmayan bir gönüle sığan güldüren var eden gönülleri, sevgi pınarına çeşmesinde birbirine bağlayan evrensel bir duygu ve histir, tarif etmekle bitmeyen, asırlardır süren Yüce Allah'tan, gönüllere temas eden bir nurdur. Aşk gönülde toplumda aslında birliktir, ilâhî nurla saran nurun ta kendisidir. Âlemlerin Rabbi olan Yüce Allah'a ibadet edildiği en yüksek derecede, gönülde duyulan coşkun hissedilen tezahür aşktır. Güzellik aşkın görülen hissedilen duyulan gerçek yüzüdür, gönül onu bulunca ya da o gönüle girince coşturan koşturan hoş eden bir pınardır çeşmedir, kesilmeden damarlarda bir ömür boyu akan bir güzelliştir. Yüce Allah c.c. bütün yarattığı her şey güzeldir aşk ise bu güzelliklerin hepsini kapsayan ve yansıtan, tüm güzelliştir... Şairi yazarı yıllardır aşk üzerine şiirler yazar bitiremez bitmesi mümkün olmayan bir nehir ırmak okyanustur aşk.

Âşık Eteğın Tutmak Gerek

Aşık eteğın tutmak gerek akıbet zeval olmaya
Aşkdan bir elif okuyan kimseden sual olmaya

Aşk dediğın bilir isen eğer aşka gönül verir isen
Aşk yoluna mal ne olur can dahi muhal olmaya

Asil zadeler nişanın eğer bilmek diler isen
Her sözün manası var sözü sebük-sal olmaya

Ariflerden nişan budur her gönülde hazır ola
Kendini teslim eyleye sözde kıyl-u kal olmaya

Görmez misinsen arıyı her bir çiçekten bal eder
Sinek ile pervanenin yuvasında bal olmaya

Eğer güher ister isen hizmet ile ariflere
Cahile bin söyler isen manada miskal olmaya

Miskin Yunus zehr-i katil aşk elinden tiryak olur
İlm-ü amel zühd-ü ta'at pes aşksız helal olmaya

Yunus Emre

Âşık Oldum Erene Ernek İle

Âşık oldum erene ernek ile
Hakk'ı buldum ben eri görmek ile.

Ere erdim, erde buldum maksudum,
Bulamadım taşradan sormak ile.

Ne yere baktım ise er oturur,
Gönlün aldım yüz yere sürmek ile.

Hak'tan imiş canlara cümle nasip,
Olmaz imiş Kâbe'ye varmak ile.

Eşiğindir Kâbe bilersen senin,
Bulamazsın yol çekip aramak ile.

Beni gören bir pula saymaz idi,
Şimdi gören gösterir parmak ile.

Bir göl idim, kıldı erenler nazar,
Deniz oldum dört yana ırmak ile.

Geldi ün Yunus, durdurdum uru,
Gözüm açtı kulağım burmak ile.

Yunus Emre

Mevlana'nı aşk dolu Sözleri

Kalbin bir gün seni sevgiliye götürecek.
Ruhun bir gün seni sevgiliye taşıyacak.
Sakın acında kaybolma.
Bil ki çektiğin acı bir gün dermanın olacak.

Mevlana

Gerçek Aşk'ı bilen kalp bir damla suya bile hürmetle bakar.
Cahil kişi gülün güzelliğini görmez, gider dikenine takılır.
Ben hiç dilek tutmadım, hep dua ettim.
Ömrün ömrüme nasip olsun diye!

Cemal Süreya Şiiri

Biliyorum sana giden yollar kapalı
Üstelik sen de hiç bir zaman sevmedin beni

Ne kadar yakından ve arada uçurum;
İnsanlar, evler, aramızda duvarlar gibi

Uyandım uyandım, hep seni düşündüm
Yalnız seni, yalnız senin gözlerini

Sen Bayan Nihayet, sen ölümüm kalımım
Ben artık adam olmam bu derde düşeli

Şimdilerde bir köpek gibi koşuyorum ordan oraya
Yoksa gururlu bir kişiyim aslında, inan ki

Anımsamıyorum yarı dolu bir bardaktan su içtiğimi
Ve içim götürmez kenarından kesilmiş ekmeği

Kaç kez sana uzaktan baktım 5.45 vapurunda;
Hangi şarkıyı duysam, bizim için söylenmiş sanki

Tek yanlı aşk kişiyi nasıl aptallaştırıyor
Nasıl unutmuşum senin bir başkasını sevdiğini

Çocukça ve seni üzen girişimlerim oldu;
Bağışla bir daha tekrarlanmaz hiçbiri

Rastlaşmamak için elimden geleni yaparım
Bu böyle pek de kolay değil gerçi...

Alışırım seni yalnız düşlerde okşamaya;

Bunun verdiđi mutluluk da az değil ki

Çıkar giderim bu kentten daha olmazsa,
Sensizliđin bir adı olur, bir anlamı olur belki

İnan belli etmem, seni hiç rahatsız etmem,
Son isteđimi de söyleyebilirim şimdi:

Bir gece yarısı yazıyorum bu mektubu
Yalvarırım onu okuma çarşamba günleri
Cemal Süreya

Aşk

Şimdi sen kalkıp gidiyorsun. Git
Gözlerin durur mu onlar da gidiyorlar. Gitsinler.
Oysa ben senin gözlerinsiz edemem bilirsin
Oysa Allah bilir bugün iyi uyanmıştık
Sevgideydi ilk açılışı gözlerimizin sırf onaydı
Bir kuş konmuş parmaklarıma uzun uzun ötmüştü
Bir sevişmek gelmiş bir daha gitmemişti
Yoktu dünlerde evelsi günlerdeki yoksulluđumuz
Sanki hiç olmamıştı

Oysa kalbim işte şuracıkta çarpıyordu
Şurda senin gözlerindeki bakımsız mavi, güzel laflı
İstanbul
Şurda da etin çoğalıyordu dokundukça lafların
dünyaların
Öyle düzeltici öyle yerine getiriciydi sevmek
Ki Karaköy köprüsüne yağmur yağarken
Bıraksalar gökyüzü kendini ikiye bölecekti
Çünkü iki kişiydik

Oysa bir bardak su yetiyordu saçlarını ıslatmaya
Bir dilim ekmeğin bir iki zeytinin başınaydı doymamız
Seni bir kere öpsem ikinin hatırı kalıyordu
İki kere öpeyim desem üçün boynu bükük
Yüzünün bitip vücudunun başladığı yerde

Memelerin vardı memelerin kahramandı sonra
Sonrası iyilik güzellik.

Cemal Süreya

Bir Selama Deęmedi

Bu gün ben seni gördüm
Selam vermek istedim
Yüzünü yana çevirdin
Söyle, yıllardan beri
Kalbimiz beraber duydu
Beraber vurduğu yılları
Peki, ne çabuk unuttun
Beş yıl gözümden akan o kanlı yaşları
Bir selama deęmedi mi?
Hiç yüzüme bakmadan yanımdan nasıl geçtin
Sen aşkın selamını korkuya mı değiştin
Yoksa sen kendi yeminine sözüne sadık kalmadın mı?
O kadar yakın iken bu kadar uzak oldun
Tatlı glşlerimiz, acı feryatlarımız
Bir selama deęmedi mi?
Kaygılı-kaygısız anlarımız
Bir selama deęmedi mi?
Yalnız Şimdi anladım ah sen daha benim için
Ulaşılmaz bir ieksin
Yaşanmış günlerim tekrar geri dnmeyeceksin
Kop ey tufan, es ey yel, Hazan oldum dkldm
Tam beş yıl kalbimde
Besledięim sevgi, bir selama deęmedi
Bir günlük hasretime dayanamayan gülüm
Peki ne oldu bu hasret bir selama deęmedi mi?
Gittin, arkandan baktım can ayrıldı canımdan
Sen nasıl sorumsuzca geçtin yanımdan
Ah çektim, stmdaki yapraklar titredi gülüm
Senin kalbin titremedi
Arkana da bakmadın
Neden senin yolunu sevgi kesmedi?
Kazancımız söyle bu mu?

Söylenmemiş o selam elvedamız mı oldu?
Sen bana zulm ettin bana zulüm yakışır
Bir selama değmeyen aşka ölüm yakışır

Bahtiyar Vahapzade
Devam edecek İnşallah

Mehmet Aluç /Kul Mehmet